

גליון הכנה לדפוס מספר

"השב האפר"

אשר חיבר הרה"ג החסיד המקובל
וצדיק המפורסם איש אלקים בוצינא
קדישא אספקלריא המאירה מורה
צדק לעדתו צינא מלא ספרא ולו
עשר מעלות גמדות ישראלות ותק
ועושה חסד מוה' פנחס אריה זצ"ל
אב"ד דק' טורקא

דו"ש קומי אורי

ז

בצהש"ת

השב האפר

פרשת ויצא שנת תשפ"א גליון ז

פרשת ויצא

ויפגע במקום וילן שם כי בא השמש, ויקח מאבני המקום וישם מראשותיו, וישכב במקום ההוא. (כה יא) דהנה ביאת האדם לעוה"ז הוא להעלות ניצוצות הקדושים אשר נפלו בשבירה להעלותם למקום שורשה ותשובתם הרמתה. והנה, לפתח חטאת רובץ (בראשית ד ז) כאשר הנשמה יורדת מן העולם העליון לעוה"ז השפל תיכף פוגעת ביצה"ר הזה וכל העולם השפל כלו קרוב להפסד, ואין שעה בלא רעה, ואין רגע בלא פגע, על כן האדם יש לו תלונה נביכול על ביאתו, הנה אבל כאשר יתישב בדעתו שהעולם הזה ומלואו הא רק דירת עראי, ואינו כאן להשתקע, רק לגור עד יבצע מעשהו ויציא כליו משם וישוב אל נוהו ככתוב וע"ז נאמר (תהלים קכו ו) הלון ילך ובכה נושא משך הזרע, בא יבא ברנה נושא אלומותיו. ר"ל כי בבואו הנה שזה נקרא הליכה מן ביתו האמתי והעקרי ואז מדרך התינו' בבואו לפתח העולם בא בבכי, ועל יום הפרידה נאמר (משלי לא כה) ותשחק ליום אחרון, וע"ד המבואר במד"ר שמראין לצדיקים שכר מ"ט שלהם, וזהו בא יבא ברנה נושא אלומותיו, ור"ל נושא הדברים שהיה לו צער בזה העולם וקבל באהבה ושתק ע"ד (ויקרא י א) וידום אהרון וקבל שכר על שתיקתו. ואלומות מלשון (שמות ד יא) מי ישים אלם,

וזה גם ענין ויצא יעקב מבאר שבע מבארה דשבועתא, ששם נשבעת הנשמה, וילך חרנה, תיכף בא בחי' החרון שהוא היצה"ר, ויפגע במקום, ר"ל במקום הזה שהוא עולם השפל בא לאדם פגיעות ויסורים, וילן שם

יש לו תלונה לאדם, כי בא השמש, שאין העולם מאיר לו כרצונו, ועפ"י רוב יש לאדם צער ויסורין כאן, אמנם מי שיש לו שכל ועינו פקוחות להבין ענין ביאתו הנה כמבואר למעלה גם עפ"י רמז שמצאתי בפסוק (דברים י כב) בשבעים נפש ירדו אבותיך מצרימה, ועתה שמך ה' אלקיך ככובבי השמים לרוב, ר"ל ע"י שנפלו ניצוצות תוך בחי' הקליפות שהם כלולים בשבעים שהם שבעים שרים, וזהו בשבעים נפש ע"י שיש בתוך השבעים שרים בחי' נפש, על כן ירדו אבותיך מצרימה, ר"ל לטעם זה הוצרכה הנשמה והיחיד' והחי' שהוא במקום חכמה וכינה שנקראו בחי' אבות, לרדת לתוך בחי' המצרים והגבולים, ועתה אחר שהנשמה שבה למקומה שמך ד' אלקיך ככובבי השמים לרוב ר"ל שהנשמה מאירה אח"כ כמו בחי' הכוכבים המאירים, וע"ד שנאמר (דניא יב א) ומצדיקי הרבים ככוכבים וכו';

וזהו אפשר לרמוז בר"ת מאבנ"ז בשבעי"ם נפ"ש ירד"ו אבותיך מצרי"ם. ר"ל כאשר האדם שם ללבו שענין ביאתו לכאן הוא מטעם זה. גם ר"ת אבני יבא ברנה נושא אלומותיו רומ"ז לדברינו הנ"ל, וזהו ויקח מאבני המקום וישם מראשותיו שמכניס ענין הזה בראשו, ואז אין מרגיש בצער עולם השפל, וזהו וישכב במקום ההוא, והבן:

ויקח את האבן אשר שם מראשותיו וישם אותה מצבה. ויצוק שמן על ראשה, (כה יח) אפשר לומר דרך רמז, דהנה כתוב נפשי אויתיך בלילה על משכבי (ישעיהו לו ט), עם לבבי

הסכמת כבוד אדמו"ר המאור הגדול מופת הדור בוצינא קדישא חסידא ופרישא תפארת ישראל איש אלקים הצדיק המפורסם נ"י פ"ה ע"ה אספקלריא המאירה קדוש יאמר לו הרב מ"ק סטרעטין:
כן בא בפני ה"ה הרבני המפו' וותיק וחסיד מ' חיים יעקב נ"י מ"ק פאלשטין ובקש מאתי ליתן הסכמ' על ספר השב האפרו שחיבר א"ז ה"ה הרב הישיש הה"ג מעוז ומגדול איש אלקים הצדיק המפורס' מו"ה פנחס ארי' זצ"ל שהיה אבד"ק טורקא, והנה הגם כי אין דרכי ליתן הסכמות, אמנם מחמת כי ראיתי כי דברים שהיה לי לנחת, אמרתי לפעלא טובא יישר כוחו, והנני מסכים לנכדו הנ"ל להוציא לאור הספר הנ"ל, כי גם מכיר הייתי את הרב הנ"ל זצ"ל לאיש צדיק וחסיד, והנני גוזר שלא ירום איש ידו להדפיס הספר הנ"ל מיום כלות ההדפסה עד משך עשרה שנים, והשומע לדברי תבוא עליו ברכות טוב, היום כ"ח לחודש אייר מ"נ למב"י שנת כ"ת ר"ל לפ"ק סטרעטין:
כ"ד הק' אברהם בהר"ב הצדיק איש אלקים מוה' יהודה צבי זצ"ל ה"ה

אשיחה ויחפש רוחי (תהלים עז ז) ע"פ מה שראיתי בסודר הגאון תניא, דאיתא בזה"ק (ויחי רכט) ע"פ (תהלים ק ב) עבדו את ה' בשמחה בואו לפניו ברננה. שמחה בצפרא, רננה ברמשא, דעיקר הכסופא זמנה בלילה ע"י התרחקות זהו הגורם הכסופא, ובחי' לילה בחי' החשכות גורם הכסופא, וזהו בחי' הרינה ברמשא שמדרך התשוקה לעורר החשק ע"י הרינה שהוא בלילה מבחי' הערבות והמרירות יעו"ש באריכות. וזהו שמפרש הפסוק נפשי אויתיך בלילה, שעיקר התאוה הוא בלילה לעורר בחי' הדוכרא, ואמנם מצאתי יחודא עילאה בפסוק זה, כי תיבת נפשי אויתיך בלילה ג' תתקס"ד כמספר תיבות שמ"ע ישראל"ל

אח"ד, ותיבות ע"ם לבכ"י גי' הוי' אלקינ"י הוי', ויש כאן בפסו' היחוד בשלימות, והבן.

והנה מדרך הצדיק העובד ליחד השם בכל עניניו, וכאשר מבואר בש"ע שויתי ה' לנגדי תמיד זה כלל גדול בתורה, והנה בעת שובכו ויקח מאבני המקום וישם מראשותיו מאבני לשון אבנתא דלבא, שבעת השכיבה האדם צריך להיות ממארי דחושבנא ולהבין הכל באבנתא דלבא, בהאיך אנפין יעול קדם מלכא, וזהו וישם מראשותיו ששם בראשו להבין אחרית דבר ועיקר בחי' האבן הוא מרומז בר"ת נפשי אויתך בלילה, ואחר שוישבם בבוקר ויקח את האבן הנ"ל וישם אותה מצבה, שבחי' זאת קמה וגם נצבה לעבוד את השם עמה, ויצוק שמו על ראשה, שמו כינוי לחכמה שהתחכם כיצד תהי' עבודתו עבודה תמה בלי פני', ורמוז בתיבות על ר"ת ע"ם לבכ"י, רומז לבחי' היחוד הוי' אלקינ"י הוי', ויש לרמוז עוד כי תצרך תיבות שמו לתיבות נפשי' אויתך בלילה גימ' ביחד אלף שנ"ד, ועם ד' תיבות הנ"ל היינו נפשי' אויתך בלילה ותיבות שמ"ן, ביחד גימ' אלף שנ"ח במספר מכוון יחודא תתאה ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

וישא יעקב רגליו וילך ארצה בני קדם. (כט א ב) וירא והנה באר בשדה, דהנה אמרו (פתחים פח) לא כאברהם שקראו הר ולא ביצחק שקראו שדה, אלא כיעקב שקראו בית, ע"פ דאיתא ש"י עולמות מתחלקים או"ר בימין וק"ג בשמאל, ויש ד"פ בחי' י"ש כנגד ד' בחי' אבי"ע, ואפשר לומר דאברהם תיקון בחי' שני פעמים ק"ג שהם מסטרא דשמאלא, ועולה במספר ה"ר עה"כ, ויצחק בא אחריו ותיקון עוד פ"א ק"ג וג"פ ק"ג עול' שד"ה, ע"כ קראו שדה ויעק' תיקון בחי' רביעי', ע"כ קראו בית ד"פ ק"ג והבן, והמ' שוי' להם ד"פ

או"ר, שמרו מ' בפסו' וישא יעק' רגליו שד' יסודות הם בחי' ד' רגלים ורג"ל מספרו או"ר ד' וזה מרומז בר"ת ארצה בני קדם ג"כ ק"ג וזהו וירא והנה באר בשד' שרא' השפעו' רק בג' בחי' ע"כ תיקון בחי' רביעי' וזהו אפש' הכוונ' במדר' על ותעמוד מלד' מי מעמי' רגלי' של אשה בתוך הבי"ת בנים רומז לדברינו, והבן,

גם יש לרמוז כי ארצ"ה בני' מספרו נח"ש ר"ל אחר שנשא בחי' רגלים למעלה אז וילך כח נחש ומרומז בדברים אלו ג"כ פסוק ויאמר יעקב כאשר רא"ם, כי ד"פ יש עולה אל"ף ר"ם והבן, ולכן כתוב ויאמר מחנה אלקים זה, ויקרא שם המקום מחנים, כי מחנה מספרו ק"ג לרמוז דברינו אלה והבן.

או יאמר וישא יעקב רגליו וילך ארצה בני קדם, דהנה אמרו במקו' שב"ת עומדי' אין צדיק גמור יכול לעמוד, דהנה מדרך הטבע כל שהדבר הוא בשפלות יותר כשהוא כעולה עולה עד לרום, וכן אנו רואים שהעוף הרוצה לפרוח למעלה הוא משפיל א"ע מאד ואח"כ מתחיל לפרוח, והנה ע"י שחטא איזה חטא והא רחוק מאור פני מלך חיים, כשהוא משים על לבו הענין הוא שפל ונבזה מאד מאד בעיניו והתשוקה רבה להיות חוזר לשורשו להתדבק למעלה, ע"כ הוא עולה מעלה יותר מבחי' מי שלא חטא שום חטא מימיו אין השפלות אצלו כ"כ חזק וע"כ גם המעלה אין כ"כ, אמנם הנה יש דרך שגם הצדיק גמור יכול לבוא למקום הבעלי תשובה ע"י התחברות והתקשורת שיש באומה הישראלית וכ"א מרגיש בצער חברו מאד. ע"כ כשאחד עולה מזכה את חברו עמו ע"י האהבה והתקשורת שביניהם,

והנה יעקב אע"ה היה כלול מבחי' הי"ב שבטים שיצאו ממנו, ולכן אפשר אמר אין זה כ"א בית אלקים, ר"ל כי היה כלול מבחי'

זה שבאות ה' נברא בחי' טלה ובאות ז נברא בחי' תאומים ששניהם מורים על אהבה ואחדות, כי אמרו בגמ' ע"פ (ירמי' נח) שה פזורה ישראל, שה זה לוקה בא' מאבריו וכולם מרגישים וכו', גם בחי' תאומים מצינו כן, כי כ"א מרגיש בצער חברו כמובא בספרים, ע"כ שני אותיות אלה מורים על אהבה ואחדות, ולכן פרש"י מלת זה מלשון אחוה, כאמור נסעו מזה, מן האחוה, והבן,

ולכן אמר אין זה כי אם בית אלקים, ר"ל כי הבית מן עבודת אלקות הוא בחי' זה וזה שער השמים, כי האחדות עיקר הכל כאמור אצלינו פעמים רבות, והנה בשני אותיות נבראו שני רגלי האדם יעוין בס' יצירה, וזה וישא יעקב רגליו כאשר הצדיק מעלה בחי' הרגלים בשורשם, ואז מתקן בחי' זה ובא אל האחדות, ועי"כ בא לבחי' רצון כמו בחי' ב"ת שנקראים בני קדם, כי כבר הבאתי במ"א שמצות תשובה הוא מצוה קמ"ד ממ"ע גם ע"ד הכתוב (איכה ה בא) השיבנו ד' אליך ונשובה חדש ימינו בקד"ם, והבן, ולכן נקרא יעקב בשם ישראל, כי ישראל גי' טל"ה תאומים, לרמוז דברינו אלה שהיה בו ב' מדות הללו, והבן:

ותעמוד מלדת. יש לרמוז ע"פ המדרש לאה תפס' פלך הודי', ורחל תפסה פלך שתיקה, כי במקום בחי' רחל יש אחיזה לחיצונים, ולכן בעת הזיוג צריך שתיקה, אמנם בחי' לאה הוא בחי' רחובת הנהר, ושם אין לחיצונים שום אחיזה, ע"כ תפסה פלך הודי', וזה החילוק שמצינו דלפעמים אמרו בגמרא לך דומיה תהלה, ולפעמים כתיב כל המרבה לספר הרי זה משוכח, והוא ג"כ על דרך זה, והבן. וזהו ותעמוד מלעדא"ת, כי לד"ת ר"ת לך דומי' תהלה, והבן

לעילוי נשמות

איש המודות ומכובד על הבריות בניו הוי"ך וגידל לתורה ומצות, בשפתותיו הוציץ חן בדבריו תורה ודרכי אבותיו לצאצאים, ביתו סלל בדרך ישראל סבא, לא לנשות דרכיהם, מאור הפליא כביכוד הוריו, ושימשם בכניעה כל השנים, שפך לבו לפני קונו בתפלה, ודמעיתיו מעיניו זולגים, וזכרו הטוב לא ימוש מאתנו, וימליץ טוב בעד משפחתו במרומים, ה"ה

הרה"ח מו"ה ר' **אברהם ברייער** ז"ל

בהרה"ח רבי מו"ה **משה ברייער** ז"ל

נפטר במוצאי שב"ק ט"ו לחודש כסלו שנת תשע"ב לפ"ק ומנו"כ בקרית יואל ת' ני' צ' ב' ה'

הבית על ידי משפחתו שחי'

להערות ולנדבות, ולכל עניני ולקבלת הגליון בדוא"ל יכולן לפנות למכון קומי אורי Mechonkimioiree@gmail.com

"כתפת האפר" תרכ"ה לפ"ק

"השג האפר" תרכ"ג לפ"ק

